

12) Ο ΠΟΣΟΤΙΚΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ όρισε αρχικά τη σταθερότητα των τιμών ως "ετήσια αύξηση του Εναρμονισμένου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, ΕνΔΤΚ (Harmonised Index of Consumer Prices, HICP) με ρυθμό χαμηλότερο του 2% και στη συνέχεια σαν "τη συγκράτηση του πληθωρισμού μεσοπρόθεσμα (**over the medium term**) κάτω αλλά πλησίον του 2% (**below, but close to 2%**)". Η χρήση της λέξης "αύξηση" σαφώς σήμαινε ότι ο αποπληθωρισμός (deflation), δηλαδή η παρατεταμένη μείωση του επιπέδου των τιμών, δεν θεωρείται συνεπής με τη σταθερότητα των τιμών. Στον ορισμό γίνεται αναφορά σε ένα ανώτατο όριο (2%), δεν προβλέπεται, όμως, και ένα κατώτατο όριο. Αυτό έγινε διότι η ΕΚΤ έλαβε υπόψη την ενδεχόμενη ύπαρξη μεροληψίας ως προς τον τρόπο μέτρησης και την τυχόν αβεβαιότητα όσον αφορά το μέγεθός της. Η μεροληψία μπορεί να προκύψει επειδή μεταβάλλονται τα καταναλωτικά πρότυπα και βελτιώνονται ποιοτικά τα αγαθά και οι υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο καλάθι. Ο δείκτης που επελέγη για τη μέτρηση του πληθωρισμού είναι ο ΕνΔΤΚ που είναι εναρμονισμένος για τη ζώνη του ευρώ και εγγυάται την υιοθέτηση μιας προοπτικής κατά τη διαμόρφωση της νομισματικής πολιτικής. Ο όρος "μεσοπρόθεσμα" αντανακλά την ανάγκη για μια νομισματική πολιτική που έχει μεσοπρόθεσμο προσανατολισμό. Με τον τρόπο αυτό η ΕΚΤ αναγνωρίζει την ύπαρξη βραχυχρόνιων διακυμάνσεων των τιμών λόγω μη νομισματικών διαταραχών στο επίπεδο των τιμών. Για παράδειγμα, οι μεταβολές στην έμμεση φορολογία ή στις τιμές των εμπορευμάτων δεν είναι δυνατό να ελεγχθούν από τη νομισματική πολιτική. Επόμενα το Ευρωσύστημα δεν είναι υπεύθυνο για αυτές τις βραχυχρόνιες διακυμάνσεις και η αξιολόγηση της νομισματικής πολιτικής μεσοπρόθεσμα εξασφαλίζει το γνήσιο και δημοκρατικό έλεγχο του συστήματος.